ΑΣΚΗΣΗ 1

Για τους υπολογισμούς, επιλέξαμε συγκεκριμένες (τυχαίες αλλά ρεαλιστικές) παραμέτρους κάμερας:

- **Εστιακό μήκος**: 1000 pixels
- Κύριο σημείο (principal point): (500, 500)
- Θέση κάμερας στον χώρο: π.χ. (2, 3, 5)
- Περιστροφές (προσανατολισμός κάμερας):
 - \circ φ (phi) = $\pi/12$
 - o ω (omega) = $\pi/18$
 - \circ κ (kappa) = $\pi/20$

Αυτές οι παράμετροι χρησιμοποιούνται για να κατασκευαστεί ο **εσωτερικός πίνακας** παραμέτρων της κάμερας (Κ) και ο πίνακας περιστροφής (R), μέσω των οποίων διαμορφώνεται ο συνολικός πίνακας προβολής P.

Πρώτη μέθοδος – Γεωμετρική προβολή (χρήση της βασικής συνθήκης):

Χρησιμοποιήσαμε τον τύπο προβολής που βασίζεται στη σχέση:

όπου:

- XXX είναι το σημείο στον χώρο
- *CC*C είναι το κέντρο της κάμερας
- *RR*R είναι ο πίνακας περιστροφής
- ΚΚΚ είναι ο πίνακας εσωτερικών παραμέτρων

Αυτός ο τρόπος υπολογίζει το σημείο εικόνας (x, y) με βάση τη σχετική θέση και κατεύθυνση της κάμερας.

Δεύτερη μέθοδος – Πίνακας προβολής:

Εφαρμόστηκε ο τύπος:

x = P *X

όπου:

P = K * [R] - RC] ο πίνακας προβολής 3x4

X = [x; y; z; 1] είναι το σημείο στον χώρο με ομογενές συντεταγμένες

Για να επιβεβαιώσουμε ότι οι δύο μέθοδοι δίνουν **το ίδιο αποτέλεσμα**, συγκρίναμε τα (x, y) που προέκυψαν. Πραγματοποιήσαμε τον υπολογισμό για **5 διαφορετικά σετ παραμέτρων κάμερας** (με διαφορετικά σημεία και γωνίες), και διαπιστώσαμε ότι οι τιμές ταυτίζονταν κάθε φορά.

Αυτό επιβεβαιώνει ότι και οι δύο τύποι προβολής λειτουργούν σωστά και ισοδύναμα.